

După părerea noastră, forma ilirică *delm-*, rom. *dilmă*⁵ nu poate fi legată de scr. *del*, rom. *deal*.

Nici al doilea argument a lui I. Popović nu poate rămâne fără obiecții. Rominii au primit destule denumiri din terminologia orografică de la slavi. Cf. *podgorie*, *padină*, *otrf* etc.

În concluzie, după părerea noastră, nu slavii au împrumutat de la romini cuvântul *deal*, ci invers.

Cu etimologia cuvântului *kornem*, pers. 1 sing. prez. « lovesc cu cuțitul », propusă de I. Popović de asemenea nu putem fi de acord. Autorul deduce acest cuvânt din rom. *a curma* = lat. *CORRIMERE*. Așa cum a arătat acad. Al. Rosetti, dr. *curma* (ar. *curmari*, megl. *curm*) provine din grecescul *κορμάζω* « couper en morceaux, fendre en bûches »⁶. Considerăm că și scr. *kornem*, ținând seama de *-o-*, provine din greacă și nu din română. În caz contrar, ar trebui să fie *kurnem*. Cf. rom. *drum* < *δρομος*, împrumutat limbilor slave meridionale, bg. scr. *drum*⁷.

În afară de aceasta, și sensul cuvântului *κορμάζω* este mai apropiat de sensul din sirbo-croată.

În românește verbul *a curma* înseamnă doar: 1) (subiectul este o legătură, o sfoară etc.) a strânge tare, a pătrunde în carne; 2) a tăia un lemn de-a curmezișul cu scopul de a-l scurta; 3) (Despre oameni) a se îndoi, a se apleca la mijloc⁸.

În ceea ce privește cuvântul *vašor* m. « tîrg, iarmaroc », I. Popović consideră că a venit în scr. din magh. *vásár*, prin intermediul rominei deoarece posedă sufixul românesc *-șor*. În dicționarele românești, însă, nu găsim atestat cuvântul *vašor*. De aceea, mai curînd poate fi vorba de închiderea vocalei *-a-* în sufixul maghiar *-ár*, fapt petrecut în limba sirbo-croată.

La începutul articolului său I. Popović subliniază, pe bună dreptate, că deși de problema influenței lexicului românesc asupra limbii sirbo-croate s-au ocupat lingviști cunoscuți ca S. Pușcariu, P. Skok, H. Barić și alții, ea n-a fost totuși epuizată. Fără îndoială că în graiurile limbii sirbo-croate sînt mai multe împrumuturi românești decît au fost descoperite pînă acum și orice contribuție la elucidarea acestei probleme este bine venită.

B. Berici

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE LIMBA ȘI LITERATURA RUSĂ « MAXIM GORKI ».

Culegere de studii («Учебные записки»),
București, 1958 (150 p.)

Cu prilejul unui deceniu de la înființarea Institutului pedagogic de limbă și literatură rusă «Maxim Gorki» din București, la sfîrșitul anului 1958 a apărut o culegere de studii și cercetări efectuate de cadrele didactice ale Institutului.

În cuvîntul introductiv, care precede culegerea, se arată că scopul urmărit de colectivul de redacție este de a difuza în rîndurile celor care se ocupă cu studiul limbii și literaturii ruse și mai cu seamă în rîndurile profesorilor de limbă rusă din R.P.R. unele rezultate ale cercetărilor teoretice și ale experienței practice obținute la Institut.

Culegerea are patru secțiuni: I. *Teoria și istoria limbii*; II. *Metodica predării limbii ruse*; III. *Istoria și teoria literaturii*; IV. *Recenzii și note*, unele articole fiind scrise în limba română, iar altele în rusă.

Ne vom opri asupra cîtorva dintre articolele cuprinse în Culegere.

În *Cîteva observații asupra calcurilor românești după cuvînte din limba rusă*, de L. Farcaș, se analizează pe baza unui material faptic variat procesul de îmbogățire a vocabularului limbii romine prin calchierul unor cuvînte și expresii rusești. Autoarea dovedește în mod convingător că dintre cuvintele românești noi, calchiate după modele rusești, cele mai numeroase și variate sînt calcurile frazeologice.

⁵ De altfel, după *Dicționarul limbii romine moderne*, *dilmă* nu înseamnă *deal* ci: 1) formă de relief izolată de forma unui mamelon; 2) ridicătură de pămînt (construită de oameni) servind ca hotar; semn prin care se desparte un ogor de altul.

⁶ Al. Rosetti, *op. cit.*, p. 67.

⁷ *Ibidem*.

⁸ *Dicționarul limbii romine literare contemporană*, 1957, vol. I.